

POKOJ

ŠTVRTĽOČNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU
ECAV BUDIMÍR

*Preveľmi jasaj, dcéra Sion,
zvučne plesaj, dcéra Jeruzalem!
Ajhľa, tvoj kráľ prichádza k tebe
spravodlivý a plný spásy, pokorný...
bude zvestovať národom pokoj;
jeho panovanie bude siahať
od mora k moru...
až po koniec zeme.
Zach 9, 9 – 10*

ROČNÍK XVII.
ČÍSLO 04/2024
ISSN 2729-952X

OBSAH

Biblické zamyslenie	3
Vianočné snívania	4
Vianoce sa priblížili	6
Život v službe	7
Viac bázne daj	9
Ja som dvere	10
Zborový výlet 2024	12
Čo sa udialo	16
Dôležitosť hospodárskych prác	18
Zbierka	19
Obláčik pre deti	20
Okienko do cirkevného zboru	22
Vianočné pranie	24

POKOJ, štvrtročník Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Budimír, číslo 04/2024, ročník 17. Vydáva Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Budimír. Adresa redakcie: Budimír 16, 04443. IČO 31971555, DIČ 2021245875. Zodpovedná redaktorka: Mgr. Anna Debnárová, kontakt: budimir@ecav.sk, 0918828006. Nevyžiadané rukopisy sa nevracajú. Redakcia si vyhradzuje právo krátiť príspevky. Texty neprešli jazykovou korektúrou. ISSN 2729-952X, EV 6025/21.

Fotografie: obálka - freepik.com, články - archív autorov, archív CZ ECAV Budimír a pixabay.com. Dátum vydania: 16. december 2024

BIBLICKÉ ZAMYSLENIE

„lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach.“

Lukáš 2, 11 – 12

Aby pastieri narodeného Spasiteľa našli, aby sa s Ním stretli, dostali indicie – „A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach.“ Spasiteľ zabalený do pásov látky a ležiaci vo válove na potravu pre zvieratá. A práve v tom je ten zázrak Vianoc. Pán Boh posielal svojho jednorodeného Syna do neporiadku a zmätku, aby nás urobil svätými. Zmienka o Ježišovom obvinutí plienkami sa nezdá výnimočná. Veď to stále bola a aj dnes je bežná vec. Za týmto úkonom sa však ukrývajú aspoň dva dôrazy. Jozef a Mária sú prichystaní, pripravení na príchod Božieho Syna Ježiša Krista. Napriek tomu, že ubytovanie zabezpečené nebolo, rátali s možnosťou, že sa narodí v Betleheme. Narodil sa teda zodpovedným a starostlivým rodičom. Láska a starostlivosť, ktorú Jozef s Máriou preukázali Ježišovi aj obvinutím do plienok je zároveň predobrazom tej Božej lásky a starostlivosti, ktorej sa nám vo viere v Pána Boha i dnes dostáva, aby sme

neboli podchladení, aby sme správne rástli a napredovali, aby sme jednoducho nezahynuli. A ten druhý pohľad na Ježiša obvinutého v plienkach sa nám ponúka vo svetle biblického príbehu o Adamovi a Eve. Adam a Eva sa obliekli potom, čo zhrešili. Odev zahaľuje hanbu. Naše ľudské zakrytie hanby je nepostačujúce. Dokážeme čosi skryť pred ľuďmi a aj pred sebou. Ale pred Pánom Bohom nedokážeme ukryť svoju hanbu. Nedokážeme skryť to, za čo sa hanbíme – za vinu svojich hriechov – za porušovanie Božieho slova, za škaredé gestá i slová, za nerobenie dobrého a pod.

Dnes sa nám Ježiš zvestuje ako dieťa zavinuté do plienok, zavinuté do lásky a starostlivosti, aby dokonalú lásku a starostlivosť o náš časný i večný život preukázal nám všetkým. Si pripravený stretnúť sa Ním? Si pripravený odhaliť svoju hanbu a obliecť si Kristovu spravodlivosť z milosti? Prajem vám, aby ste našli Ježiša Krista, ktorý vás prijíma s láskou a starostlivosťou, a oblieka vás do svojej spravodlivosti. Toto je nevyčísliteľný dar bez ktorého by Vianoce neboli.

Anna Debnárová
zborová farárka

VIANOČNÉ SNÍVANIE

V poslednú nedeľu cirkevného roku, nedeľu večnosti, mala naša pani farárka kázeň na text 126. žalmu. Okrem iného hovorila o našich ľudských snoch a snívaní. O snoch a snívaní je aj toto zamyslenie. V tomto predvianočnom čase zaiste najviac „snívajú“ deti, ktoré sa nevedia dočkať Vianoc. Majú svoje predstavy, čo by chceli nájsť pod stromčekom, snívajú o vytúžených darčekom, ktoré nosí Ježiško, ale nevedia, či sa ich sny splnia. O čom snívame my, veriaci kresťania, počas Vianoc? Plnia sa naše sny?

Každý človek má sny. Podľa vedcov si mozog počas spánku vytvára zážitky obrazových, zvukových a iných zmyslových vnemov. Často sme v snoch vystavení rôznym, niekedy priam neuveriteľným situáciám. My ľudia sme stvorení tak, aby sme snívali, aj keď si

často sny nepamätáme. Sny sú neoddeliteľnou súčasťou našich životov. Nielen tie, ktoré prichádzajú počas spánku, ale aj také, keď „snívame s otvorenými očami.“ Sú to vlastne naše túžby, či ciele, ktoré sa snažíme tu v pozemskom živote naplniť a raz skrze vieru dosiahnuť aj život v Božom kráľovstve. V kráľovstve, ktorého nádheru nemôže obiahnuť žiadny ľudský rozum, ani sen.

Z Biblie poznáme príbehy, kedy práve cez sny hovoril Pán Boh k ľuďom. Počas Vianoc počujeme v rámci radostnej zvesti v Matúšovom evanjeliu aj o dvoch snoch, v ktorých sa Boh prihovoral Jozefovi, Máriinmu mužovi. V prvom sne mu anjel Pánov dodal odvalu, aby prijal Máriu a nezavrhol ju, lebo to, čo sa v nej počalo je z Ducha Božieho a bude na spásu všetkým ľuďom. Ťažko si dokážeme predstaviť, čo

pre Jozefa znamenala jeho životná situácia vo vtedajšej dobe. No on nielen uveril snu, ale aj vykonal, čo od neho anjel žiadal. V druhom sne Pán Boh skrze anjela varuje Jozefa pred Herodesom. Žiada ho, aby zachránil dieťaťo Ježiša i jeho matku Máriu útekom do Egypta. A Jozef opäť uverí, neváha, nehľadá výhovorky, ale hneď v noci sa vydá na ďalekú

cestu, na konci ktorej je bezpečie a záchrana. Pevne veriac všetkému, čo mu bolo vo snoch zjavené, zachráni Toho, ktorý sa raz stane Záchrancom celého sveta.

Obsah „vianočného snívania“ je u veľkej väčšiny ľudí rovnaký, či podobný – mier, pokojná atmosféra, spoločné stretnutia sa celých rodín, vianočné stromčeky, radosť a šťastie detí, darčeky, typické vianočné jedlá a koláče. Spomenula som tie hlavné. Existuje však nesmierne množstvo odlišností, zvykov, či obyčajov, charakteristických pre jednotlivé krajiny, regióny i každú jednu rodinu ako prežiť a sláviť Vianoce.

Pre kresťanský svet je počas Vianoc typické ešte jedno – zaplnené kostoly, keď sa Boží ľud, viac ako inokedy, schádza k oslave Boha. Verím, že pre veriaceho kresťana, okrem vyššie uvedených atribútov, ktoré naplňajú „tie naše Vianoce,“ je práve spoločenstvo pri Božom slove i nádherných piesňach, to najdôležitejšie. Veď zo zvesti Božieho slova sa znovu a znovu presviedčame o tom, že na tento náš „rozbúrený“ svet prišla spása. Ten Vysnívaný Predpovedaný Očakávaný sa narodil ako malé dieťa do Betlehenských jasiel. Pán Boh splnil svoj sľub a splní aj sny všetkých, ktorí veria v Ježiša Krista, že raz budú spolu s Ním v Božom kráľovstve.

VIANOCE SA PRIBLIŽILI

*Vianoce sa priblížili; čas radosti nastal nám.
Roztúžení pozeráme ta k Betlemským končínám.
Ide Ježiš, Syn Boží, túžby naše utíši.
Ide Ježiš, Ježiš, Ježiš. Vitaj, vitaj nám!*

*Anjeli nám z neba nesú ten pozdrav preradostný:
„Sláva Bohu na výsosti, pokoj ľuďom na zemi!“
Ide Ježiš, Syn Boží, všetky žiale utíši,
Ide Ježiš, Ježiš, Ježiš. Vitaj, vitaj nám!*

*Otec dobrý na nebesiach nad nami sa zmloval;
Syna Svojho jediného nám hriešnikom daroval.
Ide Ježiš, Spasiteľ, hriechov našich Zhladiteľ!
Ide Ježiš, Ježiš, Ježiš. Vitaj, vitaj nám!*

*Jedným srdcom všetci spolu k chvále Jemu spievajme;
Hosta toho nebeského preradostne vítame.
Navštíviť nás ide sám, odpustenie nesie nám.
Vitaj, vitaj, ó, Ježišu, vitaj, vitaj nám!*

ŽIVOT V SLUŽBE

Milí čitatelia, pokračujeme v bližšom spoznávaní sa navzájom ako bratia a sestry nášho cirkevného zboru, nuž sme sa rozhodli, že vo vianočnom čísle POKOJ-a vám predstavíme našu kantorku Ivanku Petrovú. Jej krásnu hudbu počujeme všetci, keď nás hrou na organe sprevádza pri speve piesní i liturgii. Mnohí, ktorí máte svoje „pravidelné miesta“ na chóre ju pri hre na organe aj vidíte a pozorujete. Radi by sme sa však o Ivanke dozvedeli viac, teda sme ju láskavo požiadali, aby vo svojich odpovediach na naše otázky poodhalila aká bola jej cesta viery, i cesta k službe kantorky, niečo o jej profesii, rodine i záľubách.e.

Ivanka, na úvod otázka o Vašom detstve, kto alebo čo Vás priviedlo k viere v Pána Ježiša?

Pochádzam z Budimíra, kde som prežila celé detstvo aj mladšie roky. Poznanie o Pánu Bohu prišlo z rôznych strán, hlavne cez besiedku, náboženstvo, stretnutia dorastu, mládeže, stretnutia v menších skupinkách, kde sme tiež hovorili o živote s Pánom Bohom, cez rôzne iné akcie – výlety, konferencie. A v priebehu toho času boli potom vlastné rozhodnutia a skúsenosti s Bohom v konkrétnych osobných životných situáciách. Som vďačná za to, že som to obdobie mohla prežiť takto, aj za ľudí, ktorí sa nám v tej dobe venovali.

Kedy sa začalo Vaše hudobné vzdelávanie? Bolo to Vaše rozhodnutie, či túžba rodičov?

Ako škôlkari sme raz mali možnosť prihlásiť sa na klavír a chcela som ísť. Mala

som aj krízu asi ako 9-ročná, keď sa mi nechcelo cvičiť a mala som chuť skončiť. Neskôr som bola rada (a doteraz som), že to tak nedopadlo. Ďalšia podobná kríza už neprišla.

Ako ste sa dostali k službe kantorky?

Z praktického dôvodu – bolo potrebné zastúpiť pani kantorku, ktorá hrala pre-

do mnou. Keďže som chodila na klavír, oslovili mňa. Zo začiatku som mala aj značnú trému, postupne to prešlo.

Vieme, že to nie je len hranie podľa nôt počas bohoslužieb. Čo predstavuje táto služba?

Okrem iného to znamená byť takmer každú nedeľu a sviatok k dispozícii na 1 - 2 služby Božie. Preto som vďačná za dve mladšie „kolegynky“, ktoré sa pridali.

Máte svoju obľúbenú pieseň v ES?

496 – Viac bázne, 690 – Nemýľte sa, ale aj iné.

Povedzte nám niečo o Vašej rodinke, manželovi, dcérmach, o Vašej práci.

S manželom máme dve dcéry – Ivanku (11 rokov) a Hanku (8 rokov), bývame v Košiciach. Pracujem v knižnici – dobré knihy môžu byť dobrou inšpiráciou, je to dobré prostredie. Zároveň je to aj práca s ľuďmi.

Ako relaxujete, aké sú Vaše záľuby?

Čítanie, klavír, hudba všeobecnejšie, tvorba pekných vecí z rôznych materiálov a rôznymi technikami.

Srdečne ďakujem Ivanke Petrovej v mene našich čitateľov za rozhovor, ako aj za ochotnú a ušľachtilú službu kantorky, ktorú vykonáva. Prajeme jej veľa Božej milosti, zdravia, pokoja a radosťi v jej rodine i v povolání, no a samozrejme ešte veľa rokov strávených s krásnou hudbou.

Rozhovor pripravila:
Božena Fazekášová
zborová presbyterka

Viac bázne daj

496

1. Viac bás - ne daj, Bo - že, a viac svä - tos - ti. Viac

smút - ku nad hrie - chom, viac sĺz ra - dos - ti. Viac

lás - ky, čo ne - žia - da hneď od - me - nu. Viac

vie - ry v Je - ži - ša a chuť k mod - le - niu.

2. Viac vďačnosti daj mi a viac skromnosti. / Viac síl k pokore, veď veľký si len Ty. / Viac niešť kríž s Ježišom, v Ňom útechu mať. / Viac na Jeho hrudi môcť odpočívať.
3. Viac nádeje daj, viac trpezlivosti. / Viac strániť sa zlého cestou k večnosti. / Viac vzrastať vo viere a ovocie niešť. / Viac ísť za Tebou, Kriste, vzdávať Ti česť.

Text: Ph. B. Bliss 1873, Lilly Lundquist 1889

Melódia: Nórsko-švédsky ľudový nápev

JA SOM DVERE

„Ja som dvere. Keď cezo mňa vojde niekto, bude spasený.“ (Ján 10, 9) Uvedené slová z Jánovho evanjelia zneli 22. septembra 2024 na slávnostných bohoslužbách pri 155. výročí osamostatnenia Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku v Budimíre. Zároveň sú tieto slová súčasťou pamätnej tabule na krypte rodu Ujházy (starý evanjelický a. v. kostol v Budimíre), ktorú sme po službách Božích slávnostne odhalili v prítomnosti vzácných hostí.

Práve vďaka veľkodušnosti Ujházyovcov sa pre evanjelikov augsburského vyznania v Budimíre pred 155. rokmi, 17. 12. 1869, otvorili dvere novému matkocirkevnému zboru. Otvorili sa dvere k samostatnosti cez priateľský odchod od Obišovského cirkevného zboru. Ujházyovci tak

otvárali dvere nielen pre budovanie spoločenstva veriacich v Pána Boha, ale aj dvere pre vzdelanie. Boli to nie jedny dvere, ktoré svojimi konkrétnymi skutkami otvorili. Výrazne podporovali školstvo na svojom území, ale aj výrazne podporovali aj vtedy známe Evanjelické kolégium v Prešove, ale aj Evanjelické lýceum v Kežmarku, na ktoré napr. Daniel Ujházy myslel aj vo svojom testamente. Otvárali však aj dvere svojej domácnosti, ale najmä dvere svojich srdc o čom mnohí, skôr narodení, vydávali svedectvo. My sme za tieto ich všetky otvorené dvere i po rokoch vďační a nezabúdame na ne.

Dvere na ich rodinnej hrobke, ktorú dala postaviť Anna Rosina Pulszky, vdova po Danielovi Ujházym v roku 1797, sú už zamurované. Pamätná tabuľa na zamurovanom vchode má však

nielen biblickým textom z Jánovho evanjelia, ale aj prevedením – dvojkrídlovými dverami z mramorových tabúl, pripomínať otvorenosť. Má pripomínať potrebu otvorenosti pre druhých, ale najmä potrebu otvorenosti našich srdc pre Pána Boha. A v neposlednom rade táto pamätná tabuľa chce všetkým okoloidúcim pripomínať posledné miesto odpočinku šľachtického rodu Ujházy, ktorí sa výrazne podieľali nielen na budovaní nášho cirkevného zboru, ale aj a obce Budimír.

Pri zamurovanom vchode do krypty kronikárka obce Zuzana Kšenžigová krátko predstavila rod Ujházy. Následne sa prihovril riaditeľ Ľubovnianskeho múzea Dalibor Mikulík, ktorý poukázal na spojitosť Budimíra a hradu Stará Ľubovňa (Mária Ujházy bola manželkou pána hradu Ľubovňa

Szilárda Raisza). Po odhalení pamätnej tabule, ktorú vykonal riaditeľ Ľubovnianskeho múzea p. Dalibor Mikulík spolu so starostom obce Budimír Vojtechom Staňom, sme si pamiatku rodu Ujházy uctili spevom piesne K Tebe, ó, Bože môj, kde nás na husliach doprevádzala Vivienne Fedorová. Záverečné požehnanie udelil gréckokatolícky brat farár o. Miňo. Po skončení boli všetci prítomní pozvaní p. Jarkou Janitovou aj na prehliadku kaštieľa, ktorý bol kedysi vlastníctvom Ujházyovcov, dnes už je v ňom múzeum historických hodín.

Ďakujeme všetkým, ktorí prijali pozvanie, ale aj tým, ktorí prispeli k realizácii tohto podujatia. Prežili sme požehnané chvíle.

Anna Debnárová
zborová farárka

ZBOROVÝ VÝLET 2024

Posledný septembrový víkend sme sa spoločne (37 výletníkov) vybrali na vcelku ďalekú cestu, do kraja M. R. Štefánika a sestier Royových.

Prvou zástavkou bol však krásny a jedinečný sobášny palác palatína Juraja Thurzu, kde sme naše putovanie a spoznávanie začali.

Juraj Thurzo spolu s Eliášom Lá-nim bol ústrednou postavou Žilinskej synody (1610). Uzávery Žilinskej synody znamenali právne a organizačné osamostatnenie evanjelikov od katolíckej cirkvi. Po Žilinskej synode J. Turzo pracoval ďalej na cirkevnom poli. Na jeho podnet napísali evanjelickí supe-

rintendenti (biskupi) obranu Žilinskej synody, ktorá bola odpoveďou na protest kardinála a arcibiskupa Forgácha proti Žilinskej synode. Jeho nákladom v roku 1612 vyšiel Lániho preklad Lutherovho Malého katechizmu. Dbal na to, aby evanjelickí superintendenti uvádzali do života závery Žilinskej synody.

Uhorský palatín Juraj Turzo v roku 1601 dal vystavať tzv. sobášny palác,

ktorý mal slúžiť na sobáše jeho siedmich dcér. Sobášny palác sa vyznačuje bohatou sgrafitovou ornamentikou s figurálnymi a rastlinnými motívmi okolo kamenných okien a portálu. V jednoposchodovej stavbe obdĺžnikového tvaru je zaujímavá najmä vstupná hala na prízemí a sála na poschodí - sobášna sieň s rozmermi 34,5 m x 12,5 m. Táto sála bola dlho najväčšou svojho druhu na Slovensku. Priestory Svadob-

ného paláca a zámku boli neraz svedkami honosných svadobných hostín dcér Juraja Turzu a veľkolepých pohrebov samého palatína a jeho manželky.

Pokračovali sme na známe Košariská, do rodiska M. R. Štefánika, kde nás čakal aj brat farár L. Batka st., ktorý medzi našimi bratmi a sestrami má priateľov z kaplárskych čias v Košiciach. Aj touto cestou mu ďakujeme za jeho výklad.

V priestoroch niekdajšej evanjelickej fary, kde sa M. R. Štefánik narodil a ktorú aj jeho otec Pavel (ev. a. v. farár) postavil, sme mali možnosť zoznámiť sa s prierezom Štefánikovho života v pekne stvárnených expozíciách doplnených o jeho citáty. Medzi mnohými aj tento: „Nepoctivý človek nemôže

vykonať veľký čin.“ Na neďalekom cintoríne sme si uctili pamiatku rodičov M. R. Štefánika – Pavla Štefánika a Albertíny r. Jurenkovej.

Potom sme sa už vydali na Starú Turú, kde sme si spoznali životy sestier Royových v niekdajšom Domove bielych hláv. Mária a Kristína Royové boli, okrem iného, aj priekopníčkami sociálnej práce na Slovensku. V Starej Turej zriadili útulne pre siroty, chorých a bezprizorných, nemocnicu, sirotinec Chalúпку i starobinec Domov bielych

hláv. Práve v tomto dome strávila Kristína Royová posledné roky svojho života. Poslednou zastávkou, v sobotu, bol cintorín na Starej Turej, kde sme si uctili pamiatku diakónis, medzi ktorými je aj naša rodáčka z Be-

niakoviec, Barbora Plesková. B. Plesková bola blízka spolupracovníčka K. Royovej a mala na starosti sirotiniec Chalúпка. Počas svojho života trikrát stála pred nabitými samopalmi Nemcov. Ako tridsaťročná ošedivela, ale podarilo sa jej zverencov zachrániť.

V nedeľné ráno sme sa vybrali na bohoslužby do cirkevného zboru ECAV Brezová pod Bradlom, kde zvešťou Božieho slova poslúžila domáca sestra farárka L. Lichancová. Chrám Boží v Brezovej pod Bradlom patrí medzi najväčšie na Slovensku a bol postavený v roku 1873 (predchádzal mu tolerančný chrám Boží v ktorom pôso-

bil J. M. Hurban). Avšak prvý záznam o existencii brezovského evanjelického cirkevného zboru i jeho chrámu Božieho je už z 5. júla 1612. Odvážlivcov na kostolnú vežu, ktorá bola pristavená dodatočne (1794 – 1795) a prestavaná v r. 1898, vzal domáci brat farár Ján Lichanec.

Posilnení obedom sme navštívili aj izbu venovanú významnému architektovi Dušanovi Jurkovičovi, ktorý navrhol aj Mohylu M. R. Štefánika. D. Jurkovič je o všeobecnosti považovaný za najväčšieho slovenského architekta prvej polovice 20. storočia, za zakladateľa modernej slovenskej architektúry. Veľmi zanietene,

tínová mohyla – miesto posledného odpočinku generála M. R. Štefánika, spoluzakladateľa 1. ČSR a jedného z najvýznamnejších slovenských dejateľov všetkých čias. Spolu s ním sú tam pochovaní aj členovia jeho talianskej posádky.

ale aj fundovane nám o jeho živote a diele, aj o tom vrcholnom – mohyle, porozprával pán Valihora. V tejto pamätnej izbe sme mali možnosť vidieť unikátny model Štefánikovej mohyly, ktorý sa roztvára a ukazuje vnútro s hrobkou.

Nabití novými poznatkami sme sa vydali na najvyšší vrch Myjavskej pahorkatiny, na Bradlo (543 m. n. m.). Tam sa týči monumentálna traver-

Členom cirkevného zboru v Brezovej pod Bradlom ďakujeme za milé privítanie, občerstvenie a vzájomné rozhovory.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa na výlet s nami vybrali. Prežili sme vzácne chvíle, spoznali nové miesta, ale aj spoznali aj seba navzájom o čosi viac.

Bohu vďaka!

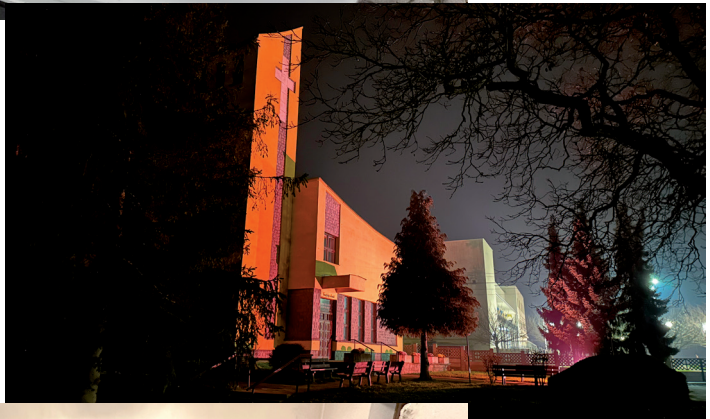

ČO SA UDIALO

Kolko lásky
zmestíme do krabice
od topánky pre
deti vo Vojvodine.
Spoločne sme
pripravili 20 balíčkov
a prispeli finančnou
zbierkou vo výške
630,-€. Celkovo však zo
Slovenska putovalo
700 balíčkov.

Červená streda
Červená farba ako
symbol mučeníctva
upozorňuje na
prenasledovanie
a diskrimináciu
kresťanov.
27. novembra sa aj
náš chrám rozžiaril
na červeno.

Tradičné tvorenie
adventných vencov –
za čečinu ďakujeme
V. Gašparovi a P.
Roháčkovi

Služby Božie pre seniorov spojené s posedením pri kapustnici

Požehnanie adventných vencov: Seniakovce, Budimír

ECAV
Evanjelická cirkev
augsburského vyznania
na Slovensku

Zbierka na pomoc postihnutým povodňami

Číslo účtu: SK42 0200 0011 6900 0044 3012
VS: 663 100

PAY by square

Zbierka na pomoc oblastiam postihnutých povodňami – 500€

DÔLEŽITOSŤ HOSPODÁRSKÝCH PRÁC

Živý cirkevný zbor sa s láskou stará o to, čo mu bolo zverené. Nielen po duchovnej stránke, ale aj po tej hospodárskej. Preto sme vďační Pánu Bohu, že s Jeho požehnaním sa nám podarilo,

aj v zmysle uznesenia zborového konventu, opraviť budovu niekdajšej Materskej školy (Budimír, Hlavná 4/7), kde momentálne sídli nájomca SOS Majster s.r.o. Práce na fasáde i nový plot vykonala firma ZIBERI s.r.o. na základe objednávky cirkevného zboru.

Kým v septembri počasie prialo, tak obetaví bratia nášho cirkevného zboru podnikli dôležité kroky k čiastočnej

oprave dlhodobo zatekajúcej strechy na fare. Ďakujeme R. Dombymu, S. Vojtkovi a M. Gregovi za odvalu pracovať vo výške, ale aj za vykonanú prácu.

Do diaľkového ovládania zvonov na kostolnej veži v Budimíre sa ochotne a obetavo pustil brat L. Cibula a brat Emil Petro prichystal elektrickú prípojku pre nového nájomcu Berry Garden (zmrzlina). Ďakujeme.

Nech Pán Boh požehná všetky práce, ktoré plánujeme i v roku 2025 a nech pridá ochotných ľudí pomôcť, aby to všetko mohlo slúžiť šíreniu Jeho evanjelia v tomto svete.

- barly (nemecké aj francúzske), ortézy, a pod.
- autolekárničky (aj po expirácii)
- sviečky a vosk (aj použité, nie aromatické)
- čisté prázdne konzervy do 0,5 l
- vlna na štrikovanie
- posteľná bielizeň
- plienky pre dospelých/seniorov

✦ **ZBIERKA** ✦
Ukrajinské centrum
SPLETINIA
 pomoc ohrozeným
 vojnovým konfliktom ✦

OBLÁČIK PRE DETI

Milé deti!

Počas Vianoc veľmi často zaznieva názov jedného malého mestečka. Toto mesto sa stalo symbolom Vianoc a v rôznych podobách ho možno máte aj vy doma. Volá sa BETLEHEM. V mestečku Betleheme sa udialo niečo veľmi dôležité. Nielenže bolo cisárom nariadené sčítanie obyvateľstva, ale práve v tomto mestečku sa narodil Jozefovi a Márii syn – Pán Ježiš. Keďže mesto bolo plné ľudí a nemali kde spať, ustlali si v maštali. Pravdepodobne to nebola maštaľ, akú poznáme z nášho okolia. V Betleheme sa v tom čase zvieratká držali v spodnej časti domu. Tá pripomínala malú jaskyňu, vyhlbe-

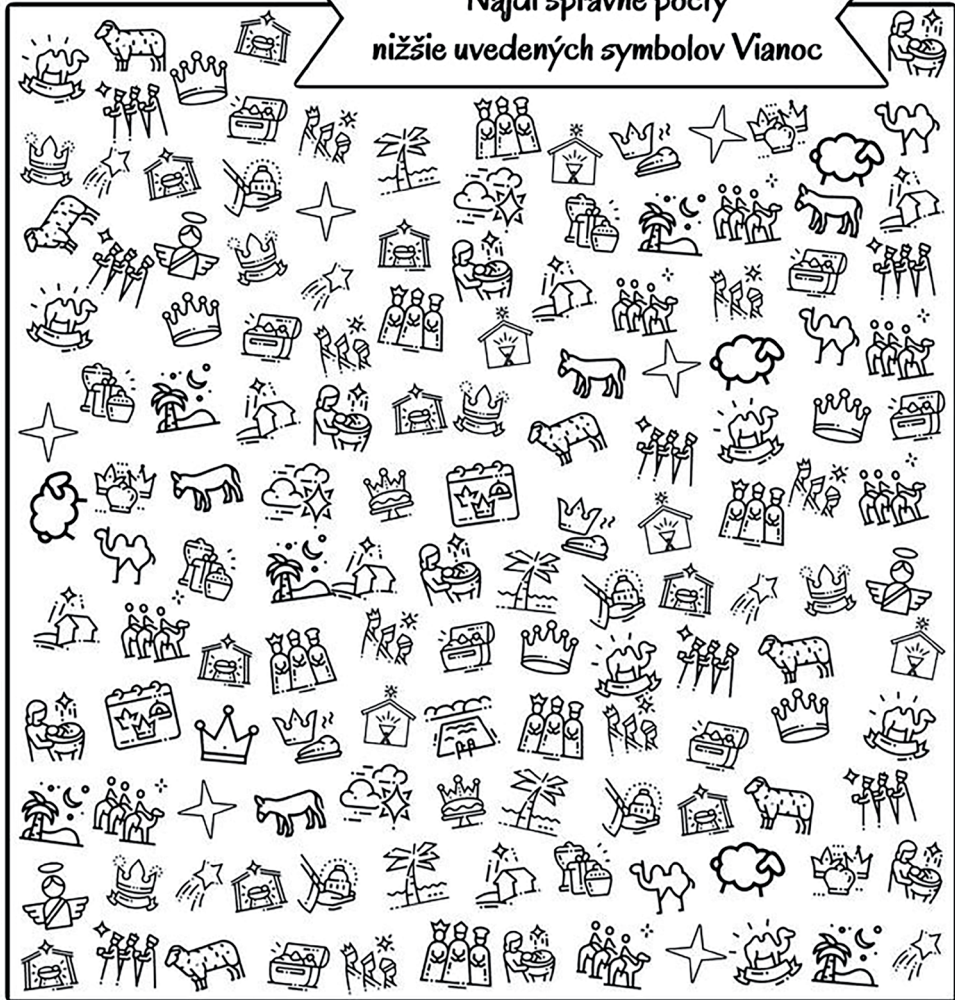
nú do kameňa. Nad ňou sa potom postavila zvyšná časť domu. Neskôr toto miesto navštívili aj cudzí pohanskí mudrci, ktorých do Betlehema dovedla hviezda. Mudrci v Ježišov spoznali kráľa, ktorý sa síce narodil v skromných podmienkach, ale predsa je Kráľ kráľov. Sklonili sa pred ním a dokonca Mu dali aj vzácne dary. Aj my sa môžeme skloniť pred Pánom Ježišom, poďakovať Mu, že sa kvôli nám narodil a venovať mu svoje najvzácnejšie dary – náš čas, srdce, myšlienky, ruky i nohy.

Vieš aké dary priniesli Ježišovi pohanskí mudrci? Pre správnu odpoveď si prečítaj Evanjelium podľa Matúša 2. kapitolu.

Nájdí správne počty
nižšie uvedených symbolov Vianoc

2		4		4		5		4		5		7		4		6		5	
1		6		7		1		3		6		7		4		7		5	
3		3		4		6		2		7		5		9		6		3	

OKIENKO DO CIRKEVNÉHO ZBORU

(október 2024 – december 2024)

Sviatosť Krstu svätého prijali:

Ondrej Lička, 19. 10. 2024

Jakub Král, 27. 10. 2024

Sofia Gašpar, 1. 12. 2024

„Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený.“ Mk 16, 16a

Trojediný Pán Boh nech pokrstených a ich rodiny sprevádza svojou láskou, milosťou, požehnaním, nech ich ochraňuje a vedie.

V nádeji vzkriesenia a večného života sme sa rozlúčili s:

Milanom Ivaneckým, 78 ročným, 17. 11. 2024

Martinou Kordovánovou r. Hanzlíčkovou, 58 ročnou, 20. 11. 2024

„Riekol Ježiš: Ja som vzkriesenie a život – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie.“ J 11, 25

Pozostalým rodinám nech Pán dá svoj pokoj, silu, pevnú nádej vzkriesenia a večného života, nech ich vedie, ochraňuje a požehnáva.

Milí bratia a milé sestry!

Prajeme Vám požehnané a Božím pokojom
naplnené Vianočné sviatky i nastávajúci rok
2025!

Nech posolstvo Vianoc Vám dá silu smelo
vykročiť v ústrety novým dňom, ktoré Pán Boh
pre nás prichystal.

Spoločne s básnikom
Martinom Braxatorisom voláme:

Aj toho roku
buď pri našom boku,
Bože, Oteče náš!
Nás láskou obdaruj,
pred záhubou varuj,
milostivo stráž!

Predsedníctvo CZ ECAV Budimír

